

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

İKİNCİ BÖLÜM

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE DAVASI

(Başvuru no. 1595/20 ve 238 diğer başvuru –ekli listeye bakınız)

KARAR

Madde 7 • *Yasaya aykırı suç yoktur • Yasaya aykırı ceza yoktur • Madde 6 § 1 (ceza) • Adil yargılama • Suçun maddi ve manevi unsurlarını bireyselleştirilmiş bir şekilde gerektiği gibi ortaya koymadan, şifreli mesajlaşma uygulaması ByLock'un kullanımına kesin olarak dayanan silahlı terör örgütü üyeliğinden mahkûmiyetler • Özellikle yerel mahkemelerin ByLock kullanımını nitelendirmesinden ve yargının ByLock delillerine ilişkin benimsediği tek tip ve küresel yaklaşımdan kaynaklanan Yüksel Yalçınkaya - Türkiye [GC] davasında tespit edilen ihlallerden ayrılmak için bir neden yoktur*

Madde 41 • *Yüksel Yalçınkaya v. Türkiye [GC] davasında uygulanan yaklaşım: ihlallerin tespiti, uğranılan manevi zararlar için yeterli adil tazmin ve talep edilmesi halinde ceza yargılamasının yeniden açılması, diğer benzer ihlalleri önlemek veya gidermek için gerekli olabilecek genel tedbirlere halel gelmeksizin en uygun tazminat biçimi • Bu tür takip başvuruları bakımından herhangi bir masraf ve gider ödülü verilmesin haklı değildir.*

Yazı İşleri Müdürlüğü tarafından hazırlanır. Mahkemeyi bağlamaz.

STRAZBURG

22 Temmuz 2025

FİNAL
03/11/2025

*Bu karar, Sözleşme'nin 44 § 2. maddesinde belirtilen hallerde kesinleşecektir.
Yazım denetimine tabi tutulabilir.*

Demirhan ve Diğerleri v. Türkiye davasında,

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Daire), aşağıdaki kişilerden oluşan bir Daire olarak toplanır:

Arnfinn Bårdsen, Başkan,

Yargıçlar

Saadet Yüksel,

Tim Eicke,

Jovan Ilievski,

Oddný Mjöll Arnardóttir,

Gediminas Sagatys,

Stéphane Pisani ve

Bölüm Yazı İşleri Müdürü

Hasan Bakırcı.

Mahkeme;

Ekli tabloda belirtilen 239 Türk vatandaşı (“başvurucular”) tarafından İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına Dair Sözleşme’nin (“Sözleşme”) 34. maddesi uyarınca Türkiye Cumhuriyeti aleyhine çeşitli tarihlerde Mahkemeye sunulan başvurular (no. 1595/20 ve 238 diğer başvuru);

Sözleşmenin 6 § 1 (adil yargılanma hakkı) ve 7 § 1 (kanunsuz suç ve ceza olmaz) maddeleri uyarınca yapılan şikayetlerin Türk Hükümetine (“Hükümet”) bildirilmesine ilişkin karar ve;

Tarafların gözlemlerini dikkate alınarak:

1 Temmuz 2025 tarihinde özel olarak görüşülen ve o tarihte kabul edilen aşağıdaki kararı verir:

GİRİŞ

1. Dava, başvuruların, Türk makamları tarafından “Fetullahçı Terör Örgütü/Paralel Devlet Yapılanması” (Fetullahçı *Terör Örgütü/Paralel Devlet Yapılanması*, bundan sonra “FETÖ/PDY” olarak anılacaktır) olarak tanımlanan ve yetkililerce 15 Temmuz 2016 tarihinde Türkiye’de gerçekleşen darbe girişiminin arkasında olduğu düşünülen silahlı terör örgütüne üyelikten mahkûmiyetlerine ilişkindir. Mahkûmiyetler, yerel mahkemelerin yalnızca FETÖ/PDY üyelerinin kullanımı için tasarlandığı yönünde karar verdiği “ByLock” adlı şifreli mesajlaşma uygulamasının başvurular tarafından kesin olarak kullanılmasına dayandırılmıştır.

OLAYLAR

2. Başvuru sahiplerinin listesi ekte yer almaktadır. Başvuru sahiplerinden bazıları, isimleri de ekte yer alan avukatlar tarafından temsil edilmiştir.

3. Hükümet, Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Dairesi Başkanı Sayın Abdullah Aydın tarafından temsil edilmiştir.

4. Tarafların ileri sürdüğü davanın olguları aşağıdaki şekilde özetlenebilir.

I. DAVANIN ARKA PLANI

5. 15-16 Temmuz 2016 gecesi, kendilerine “Yurtta Sulh Konseyi” adını veren Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarından oluşan bir grup, demokratik yollarla seçilmiş Türkiye Cumhuriyeti Parlamentosu, Hükümeti ve Cumhurbaşkanını devirmeyi amaçlayan bir askeri darbe girişiminde bulunmuştur.

6. Darbe girişimi sırasında, kışkırtıcıların kontrolündeki 8.000'den fazla askeri personel, Parlamento binası ve Cumhurbaşkanlığı Külliyesi de dahil olmak üzere birçok stratejik devlet binasını bombalamış, Cumhurbaşkanı'nın kaldığı otele ve Başbakan'ın içinde bulunduğu konvoyu saldırmış, Genelkurmay Başkanı'nı ve çok sayıda üst düzey generali rehin almış, çok sayıda kamu kurumuna saldırmış ve işgal etmiş, televizyon stüdyolarını işgal etmiş, Boğaziçi köprülerini ve İstanbul'daki havaalanlarını tanklar ve zırhlı araçlarla kapatmış ve darbe girişimine karşı çıkmak için sokağa çıkan göstericilere ateş açmıştır. Hükümet tarafından verilen rakamlara göre, söz konusu gecede siviller de dahil olmak üzere 253 kişi hayatını kaybetmiş ve 2.740 kişi yaralanmıştır. Hükümet ayrıca darbe girişimi sırasında F-16 savaş uçakları ve helikopterler de dahil olmak üzere yaklaşık 70 askeri uçak, 3 gemi, 74'ü tank olmak üzere 246 zırhlı araç ve yaklaşık 4.000 hafif silahın kullanıldığını belirtmiştir.

7. Askeri darbe girişiminin ertesi günü, ulusal yetkililer, o dönemde Pensilvanya'da (Amerika Birleşik Devletleri) yaşayan ve FETÖ/PDY'nin lideri olarak kabul edilen Türk vatandaşı Fetullah Gülen ile bağlantılı şebekeyi suçlamıştır. Yetkililer, darbe girişiminin sorumluluğunu Türk Silahlı Kuvvetleri'ne sızan FETÖ/PDY üyelerine yüklemiştir.

8. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Anayasal Düzene Karşı Suçlar Bürosu, 16 Temmuz 2016 tarihinde darbe girişimine ilişkin ceza soruşturması başlatmıştır. Bu soruşturma kapsamında bölge savcılıkları, darbe girişimine karıştığından şüphelenilen kişiler ile FETÖ/PDY ile bağlantısı olduğundan şüphelenilen kişiler hakkında ceza soruşturması başlatmıştır.

9. Hükümet, 20 Temmuz 2016 tarihinde 21 Temmuz 2016 tarihinden itibaren doksan günlük bir süre için olağanüstü hâl ilan etmiş, bu durum daha sonra her defasında doksan günlük süreler için yedi kez uzatılmıştır.

10. Türk makamları, 21 Temmuz 2016 tarihinde Avrupa Konseyi Genel Sekreterine, Sözleşme'nin 15. maddesi uyarınca Sözleşme'den muafiyet bildiriminde bulunmuştur (aşağıdaki 22. paragrafa bakınız; *Yüksel Yalçınkaya- Türkiye* [BD], no. 15669/20, § 205, 26 Eylül 2023).

11. 18 Temmuz 2018 tarihinde OHAL kaldırılmıştır.

12. *Yüksel Yalçınkaya* davasında (yukarıda anılan, §§ 10-22 ve 108-40) ortaya konmuştur.

II. BAŞVURANLARIN MAHKUMİYETLERİ

13. Yukarıdaki 8. paragrafta belirtildiği üzere, darbe girişiminin ardından ülke genelindeki savcılıklar, FETÖ/PDY ile bağlantılı olduğundan şüphelenilen kişilere yönelik kapsamlı soruşturmalar başlatmıştır. Bu bağlamda, mevcut başvuruçular hakkında FETÖ/PDY üyeliği şüphesiyle cezai soruşturma başlatılmış ve daha sonra Türk Ceza Kanunu'nun 314. maddesinin 2. fıkrası uyarınca silahlı terör örgütü üyeliği suçlamasıyla dava açılmıştır.

14. Başvuruçular çeşitli tarihlerde FETÖ/PDY üyeliğinden mahkûm edilmiş ve bu mahkûmiyetler bölge adliye mahkemeleri ve Yargıtay tarafından onanmıştır. Mahkûmiyetler, başvuruçuların, yerel mahkemeler tarafından yalnızca FETÖ/PDY mensuplarının kullanımı için tasarlandığı kabul edilen, "ByLock" adlı şifreli mesajlaşma uygulamasını kullandıkları iddiasına dayandırılmıştır (bu konudaki Yargıtay'ın "önemli kararları" için bkz. yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya*, §§ 155-65). Yerel mahkemeler ve makamlar, ByLock kullanımının tespit edilmesinin Ceza Kanunu'nun 314. maddesinin 2. fıkrası uyarınca mahkûmiyet için tek başına yeterli olduğu görüşündedir (ibid., § 257).

15. Başvuruçuların ByLock kullanımı, soruşturma makamları tarafından Türkiye Milli İstihbarat Teşkilatı, (Milli *İstihbarat Teşkilatı* , bundan sonra "MİT" olarak anılacaktır) tarafından Litvanya'da bulunan mesajlaşma uygulamasının ana sunucusundan elde edilen ByLock verileri üzerinde yapılan incelemeler sonucunda tespit edilmiştir. Söz konusu veriler, yetkililerin başvuruçuların ByLock kullanıcı kimlikleri, uygulamanın kullanıldığı cihazların telefon (veya IP) numaraları ve IMEI numaraları, uygulama sunucusuna ilk bağlantı tarihi ve tespit edilen toplam bağlantı sayısı hakkında bilgi edinmesini sağlamıştır (ibid., §§ 34, 55, 78 ve 80). Söz konusu bilgiler, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu ("BTK") tarafından temin edilen ve Türkiye'deki ByLock IP'lerine bağlantı yapıldığını gösteren internet trafiği verileri (CGNAT verileri olarak da bilinir) (ibid., §§ 119, 120, 177 ve 319) ve başvuruçuların kullandıkları GSM hatlarına ait HTS (Geçmiş Trafik Sorgulama) kayıtları (ibid., § 80) ile doğrulanmıştır.

16. Başvuruçular hakkındaki diğer deliller, varsa, ByLock kullanıldığına dair ikrar, bu uygulamayı kullandığını doğrulayan şifrelenmiş mesaj içerikleri veya bu kullanımı doğrulayan tanık ifadeleri; FETÖ/PDY ile irtibatlı olduğu değerlendirilen sendika, dernek ve/veya vakfa üyelik; FETÖ/PDY ile -irtibatlı kurum, kuruluş veya şirketlerde çalışma ve/veya üye olma veya bu çalışmayla ilgili tanık ifadeleri; yetkililerce FETÖ/PDY'nin mali yapısı içinde değerlendirilen Bank Asya'daki hesap hareketleri; FETÖ/PDY yanlısı yayın veya diğer görsel-ışitsel materyal bulundurma; FETÖ/PDY tarafından düzenlendiği değerlendirilen seyahatlere katılma ve Türkiye'ye giriş-çıkış kayıtları; FETÖ/PDY ile irtibatlı vakıflara bağışta bulunma; FETÖ/PDY'ye destek olduğu değerlendirilen çeşitli gösteri yürüyüşlerine katılma; örgüt

lehine sosyal medya paylaşımları; FETÖ/PDY öğrenci yurdu veya yurtlarında ikamet etmek; örgütün diğer üyeleriyle iletişim kurmak için Kakao Talk veya Eagle gibi diğer mesajlaşma uygulamalarını kullanmak; ve aynı suçtan yargılanan diğer kişilerle iletişim kurduğunu gösteren HTS kayıtlarından oluşmaktadır. Bazı başvuruçular için, ByLock üzerinden yapılan iletişimlerin şifresi çözülmüş içeriklerini de içerebilecek ayrıntılı ByLock bulguları ve değerlendirme raporlarının dosyaya sunulması beklenmeden, iletişimin niteliği ve içeriğinden bağımsız olarak, söz konusu uygulamanın kullanıldığının tespit edilmesinin mahkûmiyet için yeterli olduğu gerekçesiyle mahkûmiyet kararı verilmiştir.

17. Başvuruçuların mahkûmiyetlerine karşı Anayasa Mahkemesine yaptıkları bireysel başvurular, söz konusu mahkeme tarafından, Yargıtay'ın konuya ilişkin çılgır açıcı kararlarını destekleyen içtihatları temel alınarak, kabul edilemez olarak özet olarak reddedilmiştir (ibid., §§ 169-88).

III. MAHKEMENİN DAHA ÖNCEKİ *YÜKSEL YALÇINKAYA V. TÜRKİYE* KARARI

18. Mahkeme Büyük Dairesi, 26 Eylül 2023 tarihinde *Yüksel Yalçinkaya davasında bir karar kabul etmiştir*. (Yukarıda alıntılanmıştır). Dava, eski bir öğretmen olan başvuranın, Ceza Kanunu'nun 314. maddesinin 2. fıkrası uyarınca FETÖ/PDY üyeliğinden mahkûm edilmesiyle ilgilidir. Mahkûmiyet, esas itibarıyla başvuranın ByLock uygulamasını kullanmasına dayanmaktadır. Başvuran aleyhindeki diğer deliller arasında Bank Asya'da hesap açması ve FETÖ/PDY ile bağlantılı olduğu düşünülen bir sendika ve derneğe üye olması yer almaktadır.

19. Mahkeme, söz konusu kararda esasen, başvuranın mahkûmiyetinin, Ceza Kanunu'nun 314 § 2. maddesinde (özellikle de manevi unsur) belirtilen ilgili suçun tüm unsurlarının varlığının uygun şekilde tespit edilmeden, bireyselleştirilmiş bir şekilde, iç hukuk gerekliliklerine ve 7. madde kapsamındaki korumanın temelini oluşturan yasallık ve öngörülebilirlik ilkelerine aykırı olarak sağlandığını tespit etmiştir (ibid., § 267). ByLock kullanımının teknik olarak itiraz edilen suçun *maddi unsurunun bir parçası olmamasına rağmen*, yerel mahkemelerin yorumunun pratikte ByLock'un salt kullanımını, bilerek ve isteyerek silahlı bir terör örgütüne üye olmakla eşitleme etkisine sahip olduğunu kaydetmiştir. Bu nedenle Mahkeme, yerel mahkemeler tarafından ilgili iç hukukun bu öngörülemez ve kapsamlı yorumunun Sözleşme'nin 7. maddesini ihlal ettiğine hükmetmiştir (ibid., §§ 267 -72). Ayrıca, *özellikle* başvuranın, ByLock verilerine karşı açılan davalarda, bu hükmün güvencelerine uygun olarak, kendisine karşı sunulan temel delillere (ByLock verileri) etkili bir şekilde itiraz edememesi ve yerel mahkemelerin, özellikle ByLock'un yalnızca kurumsal bir iletişim aracı olarak nitelendirilmesiyle ilgili olarak, kararlarını yeterli ve ilgili gerekçelerle

desteklemedeki başarısızlığı nedeniyle, 6. maddenin 1. fıkrasının ihlal edildiğini tespit etmiştir (ibid., §§ 273-356).

20. Bireysel telafi tedbirleri söz konusu olduğunda, Mahkeme, yerel hukuk uyarınca izin verilen ceza yargılamalarının yeniden açılmasının, tespit edilen ihlallere son vermenin en uygun yolu olacağı kanaatine varmıştır (ibid., § 425). Bununla birlikte, Mahkeme ayrıca, Türk makamlarının, Sözleşme'nin 7. ve 6. maddelerinin 1. fıkraları uyarınca bir ihlal tespitine yol açan sistemik sorunu, özellikle de yerel mahkemelerin ByLock kullanımına ilişkin yaklaşımını ele almak için uygun görülen genel tedbirleri de alması gerektiğine hükmetmiştir. Mahkeme bu bağlamda, ilgili tarihte, ByLock kullanımına dayalı olarak FETÖ/PDY üyeliğinden mahkûmiyetlerle ilgili olarak 7. ve/veya 6. maddelerin 1. fıkraları uyarınca benzer şikayetleri içeren 8.000'den fazla başvurunun Mahkeme gündeminde bulunduğunu belirtmiştir (bundan böyle "takip başvuruları" olarak anılacaktır). Dolayısıyla, *Yüksel Yalçınkaya kararında (yukarıda anılan)* tespit edilen eksikliklerin, Türk makamları tarafından, ilgili ve mümkün olduğu ölçüde, daha geniş bir ölçekte, yani Sayın Yalçınkaya'nın özel durumunun ötesinde ele alınması gerekmektedir (ibid., §§ 413-18).

İLGİLİ YASAL ÇERÇEVE VE UYGULAMA

I. İLGİLİ İÇ HUKUK VE UYGULAMA

21. İlgili hukuk ve uygulamanın açıklaması *Yüksel Yalçınkaya davasında* (yukarıda anılan, §§ 141-93) yer almaktadır.

II. TÜRKİYE TARAFINDAN İSTİSNA BİLDİRİMİ

22. Türkiye'nin Avrupa Konseyi Daimî Temsilcisi, 21 Temmuz 2016 tarihinde Avrupa Konseyi Genel Sekreterine bir muafiyet bildirimi göndermiştir (muafiyet bildiriminin metni için bkz. *Yüksel Yalçınkaya*, Yukarıda belirtilen, § 205).

23. Olağanüstü halin sona ermesinin ardından 8 Ağustos 2018 tarihinde muafiyet bildirimi geri çekilmiştir.

HUKUK

I. BAŞVURULARIN BİRLEŞTİRİLMESİ

24. Başvuruların benzer konuları dikkate alındığında, Mahkeme bunların tek bir kararda birlikte incelenmesinin uygun olduğu kanaatine varmıştır.

II. TÜRKİYE'NİN MUAFİYETİNE İLİŞKİN ÖN SORU

25. Hükümet, başvuruların, Avrupa Konseyi Genel Sekreteri'ne 21 Temmuz 2016 tarihinde Sözleşme'nin 15. maddesi uyarınca bildirilen muafiyetler dikkate alınarak incelenmesi gerektiğinin altını çizmiştir (benzer argümanlar için bkz. *yukarıda anılan Yüksel Yalçınkaya*, §§ 208 ve 209). 15. madde şöyledir:

“1. Savaş zamanında veya ulusun yaşamını tehdit eden başka bir kamusal tehlike durumunda, herhangi bir Yüksek Sözleşmeci Taraf, durumun kesinlikle gerektirdiği ölçüde, [bu] Sözleşme kapsamındaki yükümlülüklerinden sapma teşkil eden tedbirler alabilir; ancak bu tedbirler, uluslararası hukuk kapsamındaki diğer yükümlülükleriyle çelişmemelidir.

2. Bu hüküm uyarınca, meşru savaş eylemlerinden kaynaklanan ölümler hariç olmak üzere, 2. maddeden veya 3, 4 (1. paragraf) ve 7. maddelerden hiçbir sapma yapılamaz.

3. Bu muafiyet hakkını kullanan herhangi bir Yüksek Sözleşmeci Taraf, Avrupa Konseyi Genel Sekreterini, aldığı tedbirler ve gerekçeleri hakkında tam olarak bilgilendirecektir. Ayrıca, bu tedbirlerin yürürlükten kalktığı ve Sözleşme hükümlerinin yeniden tam olarak yürürlüğe girdiği tarihi de Avrupa Konseyi Genel Sekreterine bildirecektir.”

26. Mahkeme, askeri darbe girişimine ilişkin birçok davada, bu girişimin Sözleşme anlamında "ulusun varlığını tehdit eden bir kamusal acil durum" teşkil ettiği ve 15. maddenin 3. fıkrasında öngörülen formalitelerin Türk makamları tarafından yerine getirildiği yönündeki tespitini not eder (örneğin, *yukarıda anılan Yüksel Yalçınkaya*, § 212 ve burada anılan davalar). Mahkeme, mevcut davada bu tespitten ayrılmak için bir neden görmemektedir. Başvuranlara karşı alınan belirli eylemlerin, durumun zorunlulukları tarafından kesinlikle gerektirilip gerektirmediği ve davalı Devletin uluslararası hukuk kapsamındaki diğer yükümlülükleriyle tutarlı olup olmadığı hususunda, bu noktalar ilgili şikayetlerin esasına ilişkin incelemesinin bir parçası olarak değerlendirilecektir (bkz. *Mehmet Hasan Altan / Türkiye*, no. 13237/17, § 94, 20 Mart 2018 ve *yukarıda anılan Yüksel Yalçınkaya*, § 213; ayrıca aşağıdaki 45. paragrafa bakınız).

III. SÖZLEŞMENİN 7. VE 6/1 MADDELERİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

27. Başvurucular, FETÖ/PDY üyeliği suçundan Ceza Kanunu'nun 314/2 maddesi uyarınca yargılanmaları ve mahkûm edilmelerinin, Sözleşme'nin 7. maddesinde yer alan kanunsuz ceza olmaz ilkesini ve 6. maddesinin 1. fıkrasında yer alan adil yargılanma hakkını ihlal ettiğini ileri sürmüş olup, ilgili kısımları şu şekildedir:

Madde 7

“1. Hiç kimse, işlendiği sırada ulusal veya uluslararası hukuka göre suç teşkil etmeyen bir fiil veya ihmalden dolayı suçlu sayılamaz. Suçun işlendiği sırada uygulanabilecek olan cezadan daha ağır bir ceza verilemez.

...”

Madde 6

“1. ... kendisine yöneltilen herhangi bir cezai suçlamanın karara bağlanmasında, herkes kanunla kurulmuş bir mahkeme tarafından ... adil bir ... duruşmaya ... hak sahibidir.”

A. Kabul edilebilirlik

28. Mahkeme, bu şikayetlerin açıkça dayanaktan yoksun olmadığını ve -Sözleşme'nin 35. maddesinde listelenen diğer gerekçelerle kabul edilemez olmadığını belirtmektedir. Bu nedenle, kabul edilebilir ilan edilmeleri gerekmektedir.

B. Esaslar

1. Tarafların sunumları

29. Başvuranlar, esas olarak, silahlı terör örgütü üyeliğinden mahkûmiyetlerinin Sözleşme'nin 7. maddesi uyarınca öngörülebilir olmadığından Mahkeme önünde şikâyetle bulunmuşlardır. Bu bağlamda, mahkûmiyetlerine temel teşkil eden eylemlerin ilgili tarihte hukuka uygun olduğunu ileri sürmüşlerdir. Bu eylemlerden dolayı cezai sorumluluk altına alınmaları ve ByLock kullanımının tek başına silahlı terör örgütü üyeliği suçunun tüm kurucu gerekliliklerini karşılamaya yeterli olduğu sonucuna varılması, ilgili yasaların kapsamlı ve keyfi bir şekilde yorumlanmasını gerektirmiş ve Sözleşme'nin 7. maddesinde yer alan kanunsuz ceza olmaz ilkesini ihlal etmiştir. Ayrıca, 6. maddenin 1. fıkrası uyarınca, ByLock verilerinin toplanması ve delil olarak kabul edilmesinde çeşitli usulsüzlükler olduğu iddia edilmiş, bu verilere itiraz etmede karşılaşılan zorluklar ve mahkemelerin bu deliller *karşısındaki kararlarındaki gerekçelerin yetersizliğinden* şikâyetçi olmuş ve bu gerekçelerin yargılamalarını haksız kıldığı kanaatine varmışlardır.

30. Davalı Hükümete, İkinci Bölüm Dairesi tarafından mevcut başvurular bildirildiğinde, Hükümet, Mahkemenin, *Yüksel Yalçınkaya* (yukarıda anılan, §§ 237-356) davasındaki tespitleri uyarınca, gündeme getirilen hususların Mahkemenin yerleşik içtihatlarının konusu olduğu görüldüğünden, ilke olarak bu başvurular hakkında herhangi bir görüş talep etmediği konusunda bilgilendirilmiştir. Bununla birlikte, Hükümete, isterlerse, başvuruçuların 7. ve 6. maddelerin 1. fıkraları uyarınca şikayetleri hakkında görüş sunma seçeneğine sahip oldukları, ancak bu görüşlerin esasen başvuruların olgusal

yönlerine atıfta bulunduğu ve Mahkeme tarafından daha önce karara bağlanmış ön itirazlara veya hukuki konulara değinmediği bildirilmiştir. Hükümetin görüşleri, alındıktan sonra, bilgi için başvuruculara iletilmiştir. Mahkemenin yerleşik içtihatlarının konusu olduğu görülen, incelenen hukuki konuların niteliği göz önüne alındığında, -başvuruculara, yanıt olarak kendilerinden yazılı görüş talep edilmediği bildirilmiştir.

31. Hükümet, görüşlerinde başlangıçta, mevcut başvuruların kendilerine, Mahkeme'nin (yukarıda anılan) *Yüksel Yalçınkaya davasında ele aldığı konulara benzer konuları gündeme getirdiği için bildirildiğini*, ancak Mahkeme'nin söz konusu karardaki değerlendirmelerinin söz konusu davanın özel olgularıyla ilgili olduğunu ileri sürmüştür. Bu nedenle Hükümet, Mahkeme'nin, mevcut başvurularda varılan bulguları mevcut başvurulara genellemekten kaçınması gerektiğini, çünkü bu durumun, başvuruların kendine özgü özelliklerini göz ardı etme riskini taşıdığını savunmuş ve Mahkeme'yi, her bir başvurucuya karşı yürütülen cezai kovuşturmayı kendi özel koşulları temelinde değerlendirmeye davet etmiştir.

32. Hükümet, bu bağlamda, mevcut başvurulardaki mahkûmiyetlerin yalnızca başvuranların ByLock uygulamasını kullanmalarına dayanmadığını, bunların hepsinin *Yüksel Yalçınkaya* (yukarıda anılan; yukarıdaki 14. paragrafta belirtilen delillere bakınız) davasında değerlendirilmeye tabi tutulmamış çok çeşitli başka delilleri de içerdiğini vurgulamıştır. Söz konusu delillerle doğrudan temas kuran yerel mahkemeler, her bir başvuranın silahlı terör örgütüne üyeliğini, özel dava dosyalarındaki tüm unsurları dikkatlice değerlendirdikten sonra, bireysel olarak tespit etmiştir. Bu nedenle, yalnızca *Yüksel Yalçınkaya (yukarıda anılan)* davasında elde edilen bulgulara dayalı yüzeysel ve basmakalıp bir incelemeden kaçınmak için, yerel düzeyde yapılan bireysel değerlendirmeleri dikkate almak Mahkeme'nin görevidir.

33. Özellikle başvuranların ByLock kullanımını kanıtlayan delillere atfedilen belirleyici ağırlıktan kaynaklanan 7. ve 6. maddelerin 1. fıkraları uyarınca yaptıkları şikayetler söz konusu olduğunda, Hükümet bu şikayetlere büyük ölçüde *Yüksel Yalçınkaya davasında* (yukarıda anılan, §§ 227-36 ve 289-99) Büyük Daire önünde ileri sürülen argümanlarla aynı temelde itiraz etmiştir. Hükümet özellikle, Mahkeme'nin *Yüksel Yalçınkaya davasında* (yukarıda anılan) yerel yargı makamlarının ByLock kullanımına yönelik yaklaşımının – kendi başına silahlı terör örgütüne üyelik suçunun maddi ve manevi unsurlarını kanıtlaması – Ceza Kanunu'nun 314. maddesinin geniş bir şekilde yorumlanması anlamına geldiği yönündeki değerlendirmesine katılmamıştır. Hükümetin görüşüne göre,

“... FETÖ/PDY'nin münhasıran kullandığı Bylock mesajlaşma uygulamasının bir kişi tarafından tüm teknik zorluklara rağmen indirilip kullanıldığı tespit edilirse, bu kişinin örgütün iradesine tam olarak boyun eğdiği, dolayısıyla başvurucunun silahlı terör örgütü üyesi olduğu ve cezai sorumluluğun tesisi için gerekli zihinsel bağın mevcut olduğu sonucuna yerel mahkemelerin varması mümkündür.”

34. Hükümet ayrıca, *Yüksel Yalçinkaya davasının* (yukarıda anılan, §§ 98 ve 107) aksine, başvuru sahiplerine ilişkin ayrıntılı ByLock bulgularının ve değerlendirme raporlarının (bunlardan bazıları başvuru üzerinden şifresi çözülen iletişimlerin içeriğini de içermektedir) dava dosyalarına dahil edildiğini ve başvuru sahiplerine, yetkililer tarafından ByLock kullanımları hakkında elde edilen tüm bilgilere ve hazırlanan raporlara erişim hakkı verildiğini vurgulamıştır.

2. Mahkemenin değerlendirmesi

35. Mahkeme, mevcut davadaki tüm başvuranların ByLock uygulamasının kullanıcıları olarak tanımlandığını belirtmektedir ve taraflar da buna itiraz etmemiştir. Ayrıca, *Yüksel Yalçinkaya* (yukarıda anılan, §§ 257 ve 262-71) davasında ayrıntılı olarak incelendiği üzere, yerel mahkemelerin bir bireyin FETÖ/PDY üyeliğini belirlemede bu uygulamanın kullanımına verdiği ispat değeri konusunda taraflar arasında herhangi bir anlaşmazlık bulunmamaktadır. Ancak, dava dosyalarında, mevcut başvuruları *Yüksel Yalçinkaya'dan* (yukarıda anılan) ayıran ve Mahkeme'nin 7. ve 6/1 maddeleri uyarınca farklı bir sonuca varmasını gerektiren herhangi bir unsurun bulunup bulunmadığının belirlenmesi gerekmektedir.

36. Mahkeme, Hükümet tarafından da belirtildiği üzere, bazı başvuranlara ilişkin delillerin, yukarıdaki 16. paragrafta belirtildiği gibi, *Yüksel Yalçinkaya* (yukarıda anılan) davasında tartışma konusu olmayan materyaller içerdiğini belirtmektedir. Bununla birlikte, kendisine sunulan tüm materyal ve argümanları inceleyen Mahkeme, aşağıda belirtilen nedenlerle, mevcut davada *Yüksel Yalçinkaya* davasında vardığü bulgulardan sapmak için bir neden görmemektedir.

37. Bu bağlamda, Sözleşme'nin 7. ve 6. maddelerinin 1. fıkrası uyarınca ihlallerin, *Yüksel Yalçinkaya* (yukarıda anılan) davasında tespit edilmesinin, özellikle yerel mahkemelerin ByLock kullanımına ilişkin nitelendirmesinden ve Türk yargısının ByLock delillerine ilişkin benimsediği tek tip ve küresel yaklaşımdan kaynaklandığını belirtmektedir (ibid., §§ 364, 413 ve 414). Bu yaklaşıma göre, ByLock kullandığı yerel mahkemelerce tespit edilen herkes, ilke olarak, Ceza Kanunu'nun 314. maddesinin 2. fıkrası uyarınca yalnızca silahlı terör örgütüne üyelik temelinde mahkûm edilebilir. Bunun nedeni, ilgili suçun tüm kurucu unsurlarının, sanığın ByLock kullanımıyla ortaya çıktığı kabul edilmesidir (ibid., § 262); Yerel mahkemenin yorumu, uygulamada ByLock'un salt kullanımının, bilerek ve isteyerek silahlı bir terör örgütünün üyesi olmakla eşdeğer tutulması sonucunu doğurmuştur (ibid., § 267).

38. Dolayısıyla, *Yüksel Yalçinkaya* (yukarıda anılan, § 414) davasında da vurgulandığı üzere, söz konusu davada Sözleşme'nin 7 ve 6/1 maddelerinin ihlal edildiğine dair tespitiye yol açan durumun, münferit bir olaydan veya söz konusu davanın olgularına özgü olayların gelişiminden kaynaklanmadığı; daha ziyade, çok sayıda kişiyi etkilemiş; etkilemeye devam eden ve etkileme

potansiyeli olan sistemik bir sorundan kaynaklandığı düşünülebileceği sonucu çıkmaktadır. Bu durum, Mahkeme'nin *Yüksel Yalçınkaya* (yukarıda anılan) davasında verdiği kararın ardından, davalı Hükümete 5.000 benzer başvuruyu bildirmiş olması ve binlercesinin daha dosyada birikmeye devam etmesiyle kanıtlanmaktadır.

39. Mahkeme, başvuruclardan bir kısmı hakkında, faaliyetlerinin sürekliliği, çeşitliliği ve yoğunluğu ile Yargıtay içtihatları gereğince örgütün hiyerarşisine tabi olmaları (ibid., § 184) nedeniyle, FETÖ/PDY ile organik bağlarını tek başına veya toplu olarak ortaya koyabilecek ve bu nedenle sanıkların mahkûmiyetlerini güvence altına alabilecek başka delillerin olabileceğini dışlamamaktadır. Bununla birlikte, gerçek şu ki, Hükümetin de savunmalarında kabul ettiği üzere (yukarıdaki 33. paragrafa bakınız) ByLock'un yalnızca kullanımının tespiti, mesajların içeriğinden veya mesajların gönderildiği kişilerin kimliğinden veya dava dosyasında başka bir delil bulunup bulunmadığından bağımsız olarak, iç hukukta tanımlandığı şekliyle silahlı terör örgütüne üyelik suçunun tüm unsurlarının varlığının tek başına kesin kanıtı olarak hizmet edebilecektir (yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* , §§ 257, 258, 262 ve 263). Mahkeme, ByLock kullanıcılarına etkili bir şekilde nesnel sorumluluk yükleyen yerel mahkemelerin bu yaklaşımının, Sözleşme'nin 7. maddesinde güvence altına alınan meşruiyet ilkesine aykırı olduğunu beyan etmiş olup (ibid., §§ 271 ve 272) mevcut davada aksi yönde bir karar vermek için hiçbir neden görmemektedir.

40. Mahkeme, özellikle, Hükümet'in, bazı başvurular hakkında elde edilen ve özellikle ByLock uygulaması üzerinden yapılan iletişimlerinin şifresi çözülmüş içeriğine ilişkin bilgiler içeren ayrıntılı ByLock bulgularına ve değerlendirme raporlarına atıfta bulunduğunu, *ancak* bu içeriğin ya başvuranların dosyalarında iddia edildiği gibi mevcut olmadığını ya da yalnızca başka yollarla daha önce tespit edilmiş olan ByLock kullanımını doğrulamak amacına dayandığını gözlemlemektedir; yerel mahkemeler, başvuranın örgütle organik ve hiyerarşik bağlantısını göstermek için bunu tek başına dikkate almamıştır. Aksine, bazı başvuranlar aleyhine verilen kararlar, şifresi çözülmüş ByLock içeriğinin dava dosyasına sunulmasının beklenmesine gerek olmadığını, çünkü kullanımın niteliği ve içeriğinden bağımsız olarak söz konusu uygulamanın kullanımının tespit edilmesinin mahkûmiyet için yeterli olacağını açıkça belirtmiştir. Bu bulgu, Yargıtay'ın, haberleşmelerin içeriği ve bu haberleşmelerin yapıldığı kişilere ilişkin bilgilerin, bir kişinin terör örgütü içindeki gerçek konumunun belirlenmesinde yararlı olabileceği, ancak Ceza Kanunu'nun 314. maddesinin 2. fıkrası anlamında örgüte üyeliğinin tespiti için gerekli olmadığı yönündeki kararıyla tutarlıdır (ibid., §§ 160 ve 258).

41. Bu koşullarda, ByLock kullanımına verilen kesin ağırlık olmasaydı, başvuruclular aleyhindeki kanıtların –ByLock mesajlarından elde edilen somut içerikler de dâhil– aynı suçtan mahkûmiyetleri için makul bir öngörülebilirlik içinde yeterli olup olmayacağı sorusu, tam olarak yerel

mahkemelerin, yukarıda belirtilen *Yüksel Yalçınkaya* kararında ortaya konan ilkeler ışığında belirlemesi gereken bir husustur ve Mahkeme'nin spekülasyon yapması gereken bir konu değildir. Yerel mahkemelerin bu bağlamdaki birincil sorumluluğunun tanınması, yalnızca Mahkeme'nin yerel mevzuatın yorumlanması ve belirli bir davadaki olguların ve bunların hukuki sınıflandırılmasının değerlendirilmesi konusunda uluslararası bir mahkeme olarak sınırlı rolü ve kapasitesinden kaynaklanmakla kalmaz (ibid., § 265 ve burada anılan davalar), aynı zamanda Sözleşme sisteminin temelini oluşturan ikincilik ilkesinin temel ilkeleriyle de uyumludur. Mahkemenin bu konudaki kapasitesinin sınırlılığı, yukarıdaki 38. paragrafta belirtildiği gibi, önünde bekleyen benzer davaların sayısının çokluğu ve yerel düzeyde çözüm gerektirmesi göz önüne alındığında, sorunun ölçeği ve büyüklüğü göz önüne alındığında daha da belirgin hale gelmektedir.

42. Mahkeme ayrıca, özellikle başvuruların Sözleşme'nin 6/1 maddesi kapsamındaki iddialarıyla ilgili olarak, her bir başvuran hakkında ayrı ayrı yürütülen ceza yargılamalarının, esas olarak başvuran lehine veya aleyhine sunulan delillere ve bu delillerin yönetimine bağlı olarak, usuli açılardan bazı farklılıklar gösterebileceğini belirtmektedir. Ancak, her dosyanın olası özelliklerinden bağımsız olarak, yerel mahkemelerin ByLock kullanımına ilişkin tek tip ve küresel yaklaşımı, söz konusu ceza yargılamalarının usul çerçevesini etkili bir şekilde belirlemiştir ve bu nedenle, söz konusu yargılamalar, *Yüksel Yalçınkaya* davasında (yukarıda anılan, § 345) aşağıdaki gibi tespit edilen temel eksikliklerden olumsuz etkilenmiştir:

“Mahkemenin görüşüne göre, yerel mahkemelerin, başvuruların etkili bir şekilde itiraz edebilmelerini sağlamak, davanın özünde yatan önemli konuları ele almak ve kararlarını gerekçelendirmek için söz konusu temel delillere ilişkin uygun güvenceleri sağlamaması, başvuruların 6. Madde 1. fıkrası kapsamındaki usul haklarının özülle bağdaşmamaktadır. - ”

43. Mahkeme, bu bağlamda, başvuruların ceza dava dosyalarındaki materyalin niteliği ve kapsamı ne olursa olsun, ByLock uygulamasını örgütsel amaçlarla kullandıkları iddiasının, suçlayıcı ByLock içeriğinin veya hiyerarşik bir bağlantıya işaret eden diğer bilgilerin keşfedilmesi gibi, kendilerine ilişkin belirli bir olgusal tespite dayanmadığını ve dayanması gerekmediğini vurgulamaktadır. Aksine, özellikle MİT'in ByLock sunucusundan elde ettiği verilere dayanarak yaptığı ve daha sonra Yargıtay'ın çığır açıcı kararlarında da benimsenen tespitler kapsamında, ByLock'un "münhasıran" FETÖ/PDY mensupları tarafından kullanıldığı iddiası yer almaktadır (ibid., §§ 338 ve 340). Ancak bu bulgular, Mahkeme'nin *Yüksel Yalçınkaya davasında* (yukarıda anılan, §340) belirttiği gibi, yerel mahkemelerin başvurucularla ilgili veya başka davalardaki kararlarında ele almadığı ve ByLock kullanımını içeren davaların işlenmesinde otomatiklik endişelerine yol açan bazı "açık eksikliklerden" muzdaripti (ibid., § 266). Mahkeme bu noktada, adaletin düzgün bir şekilde uygulanması için usulüne uygun gerekçelendirilmiş kararların önemi göz önüne alındığında, yerel

mahkemelerin davanın özüne ilişkin hayati konulardaki sessizliğinin, yargılamanın adilliği konusunda haklı şüpheler doğurduğunu tekrarlamaktadır (ibid., § 341).

44. Mahkeme, kendisine sunulan belgelere dayanarak, yerel mahkemelerin başvurulara, 6. maddenin 1. fıkrası uyarınca gerekli olduğu üzere, savcılıkla eşit bir zeminde ve etkili bir şekilde savunmalarını yürütmeleri için gerçek bir fırsat sağladığı sonucuna varamaz. Mahkeme, *Yüksel Yalçınkaya davasında* (yukarıda anılan, §§ 324-41) ortaya konulan gerekçelerle, başvuruların ByLock kullanımlarına ilişkin verilere, bu verilere atfedilen alaka ve önem ile bütünlükleri de dahil olmak üzere, itiraz etme ve yargılamanın sonucunu etkileme olanaklarının önemli ölçüde azaldığını tespit eder. Mahkeme, Hükümet'in, başvuruların ceza yargılamasında yerel mahkemelerce dayanak gösterilen tüm ByLock raporlarının ellerinde bulunduğu yönündeki iddiasını dikkate alır. Bununla birlikte, *Yüksel Yalçınkaya'da* (yukarıda anılan, §§ 326 ve 327) açıkça belirtildiği üzere, söz konusu raporların başvuruculara sunulması, ne kadar önemli olursa olsun, başvurucuların ByLock delillerine ilişkin savunma haklarının gerektiği gibi gözetilip gözetilmediğini belirlemede belirleyici olmamıştır. Mahkeme, *sunucudan elde edilen ByLock verilerinin, başvurucuların bu uygulamayı kişisel olarak kullanmalarının ötesinde (yukarıda anılan Yüksel Yalçınkaya'da, §§ 328 ve 333) başvurucuların davaları açısından kritik önemini burada yinelemektedir.*

45. Yukarıda belirtilenler göz önünde bulundurulduğunda, Mahkeme, Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrası bağlamında, *Yüksel Yalçınkaya* (yukarıda anılan) davasında varılan tespitlerden mevcut davada da ayrılmak için bir neden görmemektedir. Mahkeme, 15 Temmuz 2016 tarihindeki askeri darbe girişiminin ardından Türkiye'nin karşılaştığı zorlukların, bu dava gibi davalarda dikkate alınması gereken bağlamsal bir faktör olduğunu kabul etmektedir. Ancak, *Yüksel Yalçınkaya* (yukarıda anılan, §§ 353-55) davasında ayrıntılı olarak açıklanan nedenlerle, başvuruların adil yargılanma haklarına getirilen sınırlamaların, Sözleşme'nin 15. maddesi anlamındaki durumun zorunlulukları tarafından kesinlikle gerekli kılındığına hükmetmek için hiçbir dayanağı bulunmamaktadır.

3. Mahkemenin sonucu

46. Yukarıdaki değerlendirmeler ışığında Mahkeme, mevcut davanın olguları bakımından Sözleşme'nin 7. ve 6 § 1 maddelerinin ihlal edildiği sonucuna varmıştır (ibid., §§ 272 ve 356).

47. Mahkeme, bu konudaki sonucunun, Hükümetin öne sürdüğü gibi her başvurunun özel olgularına ilişkin bir kayıtsızlıktan kaynaklanmadığını (yukarıdaki 31 ve 32. paragraflara bakınız), aksine, yerel mahkemelerin ByLock kullanımına ilişkin kategorik yaklaşımının doğrudan bir sonucu olduğunu ve bu yaklaşımın *Yüksel Yalçınkaya davasında* (yukarıda anılan,

sırasıyla 272 ve 356. paragraflar) 7 ve 6 § 1 maddeleri uyarınca ihlaller tespit edilmesine yol açtığını vurgulamaktadır.

IV. SÖZLEŞMENİN DİĞER İHLAL İDDİALARI

48. Mahkeme, başvuranlardan bazılarının Sözleşme'nin 5, 8, 9, 10, 11 ve 14. maddeleri gibi diğer hükümleri uyarınca da şikâyetle bulunduklarını veya 6. maddenin 1. fıkrasının diğer yönleriyle ilgili şikâyetler ileri sürdüklerini (yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* davasında olduğu gibi, §§ 357, 368 ve 374) kaydeder. Ancak, yukarıda belirtilen 7. ve 6 § 1 maddeleri uyarınca ihlal tespitini göz önünde bulundurarak (bkz. paragraf 46), Mahkeme, davanın gündeme getirdiği temel hukuki soruları ele aldığını ve kalan şikâyetlerin kabul edilebilirliği ve esasına ilişkin bir değerlendirme yapılmasına gerek olmadığını değerlendirir (bkz. *mutatis mutandis*, *Yüksel Yalçınkaya*, Yukarıda belirtilen, §§ 365, 367 ve 373 ve *Turan ve Diğerleri v. Türkiye*, no. 75805/16 ve 426 diğerleri, § 98, 23 Kasım 2021).

V. SÖZLEŞMENİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

49. Sözleşmenin 41. maddesi şöyledir:

“Mahkeme, Sözleşme veya Protokollerinin ihlal edildiğini tespit ederse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku ancak kısmi bir telafiye olanak veriyorsa, Mahkeme, gerekirse zarar gören tarafa adil bir tatmin sağlar.”

50. Mahkeme, Sözleşme'nin 41. maddesinin, kendisine zarar gören tarafa uygun gördüğü tatmini sağlama yetkisi verdiğini baştan yineler (bkz. *Karácsony ve Diğerleri- Macaristan* [GC], no. 42461/13 ve 44357/13, § 179, 17 Mayıs 2016). Ancak Mahkeme, 41. madde uyarınca kusur ve tazminatı paylaştırmada yerel bir haksız fiil mekanizması mahkemesi gibi işlev görmesinin kendi görevi olmadığını da yineler (bkz. *Al Jedda - Birleşik Krallık* [GC], no. 27021/08, § 114, AİHM 2011). Mahkeme, Sözleşme'ye imza atan Devletlerin rızasına bağlı uluslararası bir yargı makamıdır ve temel görevi, başvuranların kayıplarını ayrıntılı ve ayrıntılı bir şekilde telafi etmek yerine, insan haklarına saygı gösterilmesini sağlamaktır. Ulusal yargı bölgelerinden farklı olarak, Mahkemenin faaliyetinin vurgusu Avrupa çapında insan hakları standartlarını belirleyen kamusal kararlar vermektir (bkz. *mutatis mutandis*, *Goncharova ve diğer “Ayrıcalıklı Emekliler” davaları v. Rusya*, no. 23113/08 ve 68 diğer, § 22, 15 Ekim 2009; *Gagliione ve Diğerleri v. İtalya*, no. 45867/07 ve 69 diğer, § 67, 21 Aralık 2010; ve *Nosov ve Diğerleri v. Rusya*, no. 9117/04 ve 10441/04, § 68, 20 Şubat 2014). Buna göre, başvuranlara adil tazminat yoluyla para ödülleri verilmesi, Mahkemenin temel görevlerinden biri olmayıp, Sözleşme'nin 19. maddesi uyarınca Devletlerin Sözleşme kapsamındaki yükümlülüklerine uymalarını sağlama görevinin bir parçasıdır (örneğin bkz. *Nagmetov / Rusya* [BD], no. 35589/08, § 64, 30 Mart 2017).

51. Mahkeme bu bağlamda, 41. Madde ile kendisine verilen yetkinin kullanımında, "adil" sıfatı ve "gerekirse" ifadesiyle de doğrulandığı üzere, belirli bir takdir yetkisine sahip olduğunu belirtmektedir (örneğin bkz. *Arvanitaki -Roboti ve Diğerleri- Yunanistan* [GC], no. 27278/03, § 32, 15 Şubat 2008). Bu takdir yetkisinin kullanımı, parasal tazminatı reddetme veya hükmedilen miktarı azaltma kararlarını da kapsamaktadır (bkz. yukarıda anılan *Nagmetov*, § 74). Mahkemenin bu konudaki yol gösterici ilkesi, her şeyden önce esnekliği ve davanın tüm koşullarında adil, dürüst ve makul olanın nesnel bir şekilde değerlendirilmesini içeren eşitliktir. Bu koşullar yalnızca başvuranın konumunu değil, aynı zamanda ihlalin meydana geldiği genel bağlamı da içerir (bkz. *Varnava ve Diğerleri v. Türkiye* [GC], no. 16064/90 ve 8 diğer, § 224, AİHM 2009; yukarıda atıfta bulunulan *Al-Jedda*, § 114; ve yukarıda atıfta bulunulan *Turan ve Diğerleri*, §§ 102-04).

52. Mahkeme, önündeki davaya dönüldüğünde, mevcut başvuruları bildirirken, taraflara adil tatmin yaklaşımının muhtemelen Mahkeme'nin tekrarlayan sorunları gündeme getiren davalardaki uygulamasına ve özellikle *Yüksel Yalçınkaya* davasında (yukarıda anılan, §§ 420-32) 41. madde hükümlerine dayanacağını bildirdiğini kaydeder. Ayrıca, başvuranların bu nedenle ayrı bir adil tatmin talebinde bulunma zorunluluğundan muaf tutulacakları kendilerine bildirilmiştir (Mahkeme Başkanı tarafından 28 Mart 2007 tarihinde Mahkeme İç Tüzüğü'nün 32. Kuralı uyarınca çıkarılan ve 9 Haziran 2022'de değiştirilen Adil Tatmin Taleplerine İlişkin Uygulama Talimatı'nın 21. ve 23. paragraflarına bakınız). Bununla birlikte, başvuranlardan bazıları, özellikle -yerel mahkemeler ve Mahkeme önünde yapılan manevi zararlar ve masraflar açısından değişen miktarlarda tazminat talep etmiştir. Hükümet, bu taleplerin asılsız ve aşırı olduğu gerekçesiyle itiraz etmiştir.

53. Mahkeme, *Yüksel Yalçınkaya* davasında (yukarıda anılan, §§ 412, 424 ve 425) açıklanan nedenlerle, Sözleşme'nin 7 ve 6 § 1 maddeleri uyarınca ihlal tespitinin, başvuranların bu davada uğradıkları manevi zararlar bakımından yeterli adil tazmin olarak kabul edilebileceği kanaatindedir. Bu bağlamda, başvuranların Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 311 § 1 (f) maddesi uyarınca, bu kararın verilmesinin ardından yerel yargılamanın yeniden başlatılması imkânına sahip olduklarını (ibid., § 411) ve bu davada söz konusu Sözleşme hükümlerinin gereklerine uygun olarak yargılamanın yeniden başlatılmasının, talep etmeleri halinde, ilke olarak en uygun telafi biçimini oluşturacağını belirtmektedir. Bu durum, diğer benzer ihlalleri önlemek veya gidermek için gerekli olabilecek genel tedbirlere halel getirmez (ibid., § 412).

54. Masraflar ve giderler konusunda ise, Mahkemenin içtihatlarına göre bir başvuru, masrafların ve giderlerin geri ödenmesine, yalnızca bunların gerçekten ve zorunlu olarak yapıldığı ve miktar olarak makul olduğu gösterildiği takdirde hak kazanır (örneğin bkz. *HF ve Diğerleri / Fransa* [GC], no. 24384/19 ve 44234/20, § 291, 14 Eylül 2022). Mahkeme, mevcut

davada ortaya çıkan hukuki konulara ilişkin yerleşik içtihatları göz önünde bulundurulduğunda, yerel mahkemelerin ByLock kullanımına ilişkin yaklaşımının, *Yüksel Yalçınkaya* (yukarıda anılan) davasında ve şimdi mevcut davada 239 başvuru bakımından bulunan nitelikte çok sayıda ihlale yol açabileceğini belirtmektedir. Mahkeme, mevcut başvuruların tamamının, *Yüksel Yalçınkaya* (yukarıda anılan) davasında karar verilmeden önce, yani -ilgili hukuki konulara ilişkin yerleşik içtihadının geliştirilmesinden önce kendisine sunulduğunun bilincindedir. Ancak, ne zaman sunulduklarına bakılmaksızın, hepsinin, başvuranların hem yerel mahkemelerde hem de daha sonra Mahkeme önünde tek tip ve standart bir şekilde şikâyetle bulundukları ve bu nedenle Mahkemenin, başvuranlardan daha fazla girdi almadan, tekrarlayan başvurular olarak işleme koymasına olanak sağlayan Sözleşme'nin 7. ve 6 § 1 maddeleri kapsamındaki aynı temel sistemsel sorunla ilgili olduğu gerçeği değişmemektedir. Bu nedenle, başvuranlardan bu davada yazılı görüş sunmaları veya adil tazmin talepleri sunmaları istenmemiştir.

55. Bu koşullar altında ve çok sayıda tekrarlanan başvuruya yol açan sistemik sorunları gündeme getiren davalardaki uygulamasını ve yukarıdaki 50 ve 51. paragraflarda belirtildiği gibi içtihatlarında belirlenen ilkeleri göz önünde bulundurarak, Mahkeme bu tür takip başvuruları bakımından herhangi bir masraf ve gider ödülü verilmesinin haklı olmadığını düşünmektedir (bkz. *mutatis mutandis*, *Greens ve MT v. Birleşik Krallık*, no. 60041/08 ve 60054/08, §§ 118 ve 120, AİHM 2010 (alıntılar); *Firth ve Diğerleri v. Birleşik Krallık*, no. 47784/09 ve 9 diğer, § 22, 12 Ağustos 2014; *Zelenchuk ve Tsytsyura v. Ukrayna*, no. 846/16 ve 1075/16, § 161, 22 Mayıs 2018; *Alekseyev ve Diğerleri v. Rusya*, no. 14988/09 ve 50 diğer, § 32, 27 Kasım 2018; ve *Tingarov ve Diğerleri v. Bulgaristan*, no. 42286/21, § 25, 10 Ekim 2023).

56. Mahkeme bu nedenle mevcut davada masraf ve giderler konusunda herhangi bir tazminat ödemeyi reddeder.

BU NEDENLERLE MAHKEME,

1. Başvuruların birleştirilmesine *oybirliğiyle*;
2. Başvurucuların, FETÖ/PDY üyeliğinden yargılanmaları ve mahkûmiyetlerinin, Sözleşme'nin 7. maddesinde düzenlenen kanunsuz ceza olmaz ilkesini ve 6. maddesinin 1. fıkrasında düzenlenen adil yargılanma hakkını ihlal ettiği yönündeki şikâyetlerinin, mahkûmiyete esas teşkil eden deliller bakımından savunma hakları bakımından kabul edilebilir olduğuna *oybirliğiyle*;
3. Altı oya karşı bir oyla, Sözleşmenin 7. maddesinin ihlal edildiğine;

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

4. Altı oya karşı bir oyla, Sözleşmenin 6 § 1 maddesinin ihlal edildiğine;
5. Başvurucuların kalan şikâyetlerinin kabul edilebilirliği ve esasının incelenmesine gerek olmadığına *oybirliğiyle*;
6. İhlal tespitinin, başvuranların uğradığı manevi zararlar için başlı başına yeterli adil tazmin teşkil ettiğine *oybirliğiyle*;
7. Başvurucuların adil tazmin taleplerinin kalan kısmının reddine *oyçokluğu ile* KARAR VERİR.

İngilizce olarak düzenlenmiş ve 22 Temmuz 2025 tarihinde Mahkeme Kuralları'nın 77 §§ 2 ve 3. Kuralları uyarınca yazılı olarak bildirilmiştir

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdürü

Arnfinn Bårdsen
Başkan

Sözleşmenin 45. maddesinin 2. fıkrası ve Mahkeme İç Tüzüğü'nün 74. maddesinin 2. fıkrası uyarınca, bu karara aşağıdaki ayrı görüşler eklenmiştir:

- (a) Yargıç Arnardóttir'in kısmen katılan, kısmen muhalif görüşü;
- (b) Yargıç Yüksel'in kısmen muhalif görüşü.

YARGIÇ ARNARD Ó TTIR'IN KISMEN KATILIMCI, KISMEN MUHALİF GÖRÜŞÜ

1. Başvurucuların mevcut davada gündeme getirdikleri temel hukuki meseleler, Mahkeme Büyük Dairesi tarafından *Yüksel Yalçınkaya- Türkiye* ([BD], no. 15669/20, 26 Eylül 2023) davasında incelenmiştir. Sözleşme'nin 6 § 1 ve 7. maddelerinin ihlal edildiğine dair tespitler ve manevi tazminat bakımından adil tazmin hususunda, Daire'deki yoğunluğun benimsediği ve Büyük Daire tarafından geliştirilen yaklaşımı takip eden yaklaşıma katılıyorum. Bu bağlamda, manevi tazminat konusunda *Yüksel Yalçınkaya davasında muhalif görüş bildirenlerin yanında yer alsam da*, Büyük Daire kararını takip etmek zorunda olduğumu belirtmek isterim.

2. Türkiye aleyhine halihazırda *Yüksel Yalçınkaya* kararında ele alınanlarla aynı temel hukuki soruları gündeme getiren yaklaşık 10.000 başvurunun beklemede olması gerçeğiyle dikkat çekmektedir. Sonuç olarak, söz konusu bireysel başvurular yazılı görüş gerektirmeden Hükümete iletilmiştir. Mahkeme ayrıca, başvuranlara adil tazmin yaklaşımının muhtemelen Mahkemenin tekrarlayan sorunları gündeme getiren davalardaki uygulamasına ve özellikle Yüksel Yalçınkaya davasındaki 41. madde hükümlerine dayandırılacağını bildirmiştir. *Yüksel Yalçınkaya* davasında Büyük Dairenin, başvuranın yurtiçinde ve Mahkeme önünde yaptığı masraf ve giderler için tazminat ödediğini not ediyorum. Ancak, başvuranlara gönderilen tebliğ mektuplarında belirtilen yukarıdaki hükümlere ve Büyük Dairenin tespitlerine rağmen, Dairedeki yoğunluk, mevcut davada başvuranlara masraf ve giderler için herhangi bir tazminat ödenmemesine karar vermiştir. Saygılarımla, bu karara katılmıyorum ve bu nedenle mevcut kararın hüküm kısmının 7. maddesi üzerinde yoğunlukla aynı fikirde olamadım.

3. Bu bağlamda, yoğunluğun kendi yaklaşımlarını desteklemek için atıfta bulunduğu içtihatlardaki söz konusu olguların, mevcut davadaki olgularla karşılaştırılabilir olmaktan uzak olduğunu belirtmek isterim. Başvuruculara masraf ve giderler için bir tazminat ödenmesinin reddedildiği belirtilen kararlarda, başvurucular ya daha sonra 51 benzer başvuruda bulunmadan önce Mahkeme'den kendi lehlerine bir karar almışlardı (bkz. *Alekseyev ve Diğerleri v. Rusya* , no. 14988/09 ve 50 diğer, 27 Kasım 2018) ya da Mahkeme'ye ilgili konudaki öncü kararlarını verdikten yıllar sonra başvurmuşlardı; dolayısıyla başvurularının yapılması o kadar "basit" kabul edilmişti ki "hukuki yardıma ihtiyaç duyulmamıştı" (bkz. *Firth ve Diğerleri v. Birleşik Krallık* , no. 47784/09 ve 9 diğer, § 21, 12 Ağustos 2014 ve *Tingarov ve Diğerleri v. Bulgaristan* , no. 42286/21, § 24, 10 Ekim 2023).

4. Karşılaştırıldığında, yoğunluğun da kabul ettiği gibi, mevcut davadaki başvurucular, başvurularını Büyük Daire'nin *Yüksel Yalçınkaya* davasında kararını vermesinden önce yapmışlardır. Bu davanın Büyük Daire'ye devredilmesinden de anlaşılacağı üzere, o dönemde bu açıkça "basit" bir iş

değildi. Başvurucuların hem yerel mahkemede hem de Mahkeme önünde tek tip ve standart bir şekilde savunma yapıp yapmadıkları sorusu bu konuda hiçbir şeyi değiştirmez (karşılaştırınız *Varnava ve Diğerleri - Türkiye* [BD], no. 16064/90 ve 8 diğer karar, §§ 229-30, AİHM 2009). Dolayısıyla, kanaatimce, başvurucular yerel hukuk yollarını tüketmek ve Mahkeme'ye başvurularını yapmak için hukuki yardım talep ettikleri ölçüde, makul bir miktar avukatlık masrafı ve gideri "zorunlu olarak" oluşmuştur ve bu miktara hükmedilmesi gerekirdi.

5. Mahkeme'nin, yargı politikası gereği, aynı sistemik sorundan kaynaklanan tekrarlayan davaları, Sözleşme sisteminin uzun vadeli etkinliğini ve Mahkeme'nin Avrupa genelinde insan hakları standartlarını belirleyen kamu kararları verme konusundaki kilit rolünü tehlikeye atmamak için basitleştirilmiş ve standartlaştırılmış bir şekilde işlemeyi tercih edebileceğini kabul ediyorum. Bu nedenle, Mahkeme'nin mevcut davadaki yaklaşımına, yerel mahkemelerin ByLock uygulamasının kullanımına yönelik kategorik yaklaşımı nedeniyle Sözleşme'nin 6 § 1 ve 7. maddelerinin ihlal edilip edilmediği sorusuna odaklanarak, diğer şikayetleri incelemekten bırakması yönündeki yaklaşımına katılıyorum (bkz. kararın 48. paragrafı). Ancak, *Yüksel Yalçınkaya davasında geliştirilen adil tazmin yaklaşımının*, mevcut davada veya bu kararın verilmesinden önce Mahkeme'ye sunulacak herhangi bir takip davasında yukarıdaki türden bir tehdit oluşturacağını düşünmüyorum.

6. Ayrıca Mahkeme'nin, Sözleşme'ye imza atan Devletlerin rızasına bağlı uluslararası bir yargı makamı olduğunu ve temel görevinin, başvuranların kayıplarını ayrıntılı ve kapsamlı bir şekilde telafi etmek yerine, insan haklarına saygı gösterilmesini sağlamak olduğunu kabul ediyorum. Dolayısıyla, Sözleşme'nin 41. Maddesi uyarınca adil tazmin kararı verilmesi, Mahkeme'nin temel görevlerinden biri değil, 19. Madde kapsamındaki Devletlerin Sözleşme yükümlülüklerine uymasını sağlama görevinin bir parçasıdır. Ancak, son tahlilde, Mahkeme'nin bu konudaki rol ve işlevinin sınırlarının kabul edilmesi, kanaatimce, doğrudan mağdur tarafların aleyhine olmak üzere, mevcut davada söz konusu olan türde ve ölçüde insan hakları ihlallerinde bulunan Sözleşmeciler için 41. Madde kapsamındaki herhangi bir sorumluluktan toptan muafiyet anlamına gelmemelidir.

YARGIÇ YÜKSEL'İN KISMEN MUHALEFET ŞERHİ

Yüksel Yalçınkaya / Türkiye ([BD], no. 15669/20, 26 Eylül 2023) kararına eklenen muhalif görüşlerimde ifade edilen hukuki görüşlerimi koruduğumdan, işbu kararın esas olarak dayandığı, Sözleşme'nin 6. ve 7. maddelerinin işbu davada ihlal edildiğine ilişkin tespite saygıyla katılmıyorum.

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

EK

Dava listesi:

No.	Başvuru no.	Dava adı	Başvuru Tarihi	Doğum yılı/İkamet yeri /Uyruğu	Temsilcisi
1.	1595/20	Demirhan v. Türkiye	21/12/2019	Metin DEMİRHAN 1976KütahyaTürk	Kadir ÖZTÜRK
2.	2756/20	Parlak v. Türkiye	16/12/2019	İrfan PARLAK 1977Bursa Türk	Murat IŞIK
3.	13487/20	Uzun v. Türkiye	20/02/2020	Bekir UZUN 1979KayseriTürk	Özcan AKINCI
4.	14901/20	Kayasaroğlu v. Türkiye	17/03/2020	Ümit KAYASAROĞLU 1987Ankara Türk	Neda BUYRUKÇU
5.	16013/20	Çilkoparan v. Türkiye	19/03/2020	Uğur ÇILKOPARAN 1974Kayseri Türk	Özcan AKINCI
6.	17970/20	Şahin v. Türkiye	06/04/2020	Ufuk ŞAHİN 1976Elazığ Türk	Mehmet Sıddık KARAGÖZ
7.	19827/20	Alp v. Türkiye	29/04/2020	Atilla ALP 1993Kahramanmaraş Türk	Ahmet Serdar GÜNEŞ
8.	21023/20	Coşkun v. Türkiye	05/05/2020	Ferhat COŞKUN 1981Kayseri Türk	Özcan AKINCI
9.	21204/20	Atıcı v. Türkiye	04/05/2020	Nuh Ekrem ATICI 1983Kastamonu Türk	İnan UZUN
10.	22218/20	Tetik v. Türkiye	12/05/2020	Şinasi Sedat TETİK 1976Ankara Türk	Burak ÇOLAK
11.	22926/20	Eraslan v. Türkiye	09/06/2020	Hasan ERASLAN 1986Kırşehir Türk	Nurullah KALKAN
12.	25691/20	İnan v. Türkiye	08/06/2020	İbrahim İNAN 1986Malatya Türk	Büşra LEVENT
13.	26609/20	Aygün v. Türkiye	11/06/2020	Abdullah AYGÜN 1967Çorum Türk	Tahir EREN
14.	27262/20	Akdemir v. Türkiye	29/06/2020	Halil AKDEMİR 1977İzmir Türk	Abdi YAŞAR
15.	28067/20	Demirci v. Türkiye	17/06/2020	İbrahim DEMİRCİ 1980Kırşehir Türk	Rukiye COŞGUN
16.	29910/20	Tikiçoğlu v. Türkiye	26/06/2020	Betül TİKİÇOĞLU 1983Gebze Türk	Emin TELLİ OĞLU
17.	32534/20	Özer v. Türkiye	28/07/2020	Faruk ÖZER 1972İstanbul Türk	Salih AKÇA

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

18.	33274/20	Aydemir v. Türkiye	22/07/2020	Bülent AYDEMİR 1973İzmir Türk	Kadir ÖZTÜRK
19.	36517/20	Yılmaz v. Türkiye	11/08/2020	Mikail YILMAZ 1988Kocaeli Türk	Kamile KILDAN
20.	40008/20	Ünal v. Türkiye	05/09/2020	Şerife ÜNAL 1980Antalya Türk	Tarık AVŞAR
21.	41828/20	Engin Özkan v. Türkiye	02/09/2020	Esmâ ENGİN ÖZKAN 1990Malatya Türk	Hüseyin KELEŞ
22.	42385/20	Bayar v. Türkiye	13/07/2020	Levent Serhat BAYAR 1976Edirne Türk	Enes Malik KILIÇ
23.	42797/20	Arduç v. Türkiye	16/09/2020	Serdal ARDUÇ 1979Çorum Türk	Tahir EREN
24.	43607/20	Güleç v. Türkiye	16/09/2020	Rıdvan GÜLEÇ 1989Ağrı Türk	Celal ZUNGULDAK
25.	45774/20	Taşdemir v. Türkiye	30/09/2020	Hüseyin TAŞDEMİR 1984Balıkesir Türk	
26.	45972/20	Üyer v. Türkiye	28/09/2020	Mesut ÜYER 1986Adıyaman Türk	Yasemin ÜYER
27.	49203/20	Tuna v. Türkiye	21/09/2020	Mustafa TUNA 1972Osmaniye Türk	Aslı TEKŞAHİN
28.	49577/20	Kesgin v. Türkiye	19/10/2020	İzzet KESGİN 1968Manisa Türk	Adem BEDİR
29.	50072/20	Uzun v. Türkiye	06/11/2020	Hasan UZUN 1977Kastamonu Türk	Zümrüt ŞAHİN
30.	51919/20	İnci v. Türkiye	12/11/2020	Muhammed Fethullah İNCİ 1997Balıkesir Türk	Nuriye Beyza BİLGİN GÜÇ
31.	52069/20	Can v. Türkiye	20/11/2020	Ramazan CAN 1974Adıyaman Türk	Şeyho SAYA
32.	53969/20	Hantı v. Türkiye	25/11/2020	Emrah HANTI 1989İzmir Türk	Nesrin BAL
33.	55098/20	Aşkın v. Türkiye	18/11/2020	Mehmet AŞKIN 1986Malatya Türk	Şeyho SAYA
34.	55239/20	Küçükkoğlu v. Türkiye	23/11/2020	Recep KÜÇÜKOĞLU 1975Kayseri Türk	Zeynep ACAR KARAYILAN
35.	4660/21	Arslan v. Türkiye	15/01/2021	Mehmet ARSLAN 1971Malatya Türk	İzzettin DEMİR
36.	5469/21	Kılıç v. Türkiye	06/01/2021	Mustafa KILIÇ 1983Ankara Türk	Mehmet Sena KAPU
37.	7190/21	Çakır v. Türkiye	21/01/2021	Bahadır ÇAKIR 1977İstanbul Türk	Ahmet EROL

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

38.	7212/21	Akın v. Türkiye	18/01/2021	Ateş AKIN 1974Düzce Türk	İsmail GÜLER
39.	7433/21	Karaca v. Türkiye	18/01/2021	İlyas KARACA 1978Şanlıurfa Türk	Kadir ÖZTÜRK
40.	9532/21	Karabıyık v. Türkiye	28/01/2021	Durmuş KARABIYIK 1969Kayseri Türk	
41.	9803/21	Kelam v. Türkiye	25/12/2020	Ali Arslan KELAM 1977İstanbul Türk	Tarık Said GÜLDİBİ
42.	10504/21	Yalım v. Türkiye	15/02/2021	Murat YALIM 1973Kayseri Türk	Süeda YILMAZ
43.	10553/21	Ergin v. Türkiye	01/02/2021	İsa ERGİN 1986Adıyaman Türk	Şeyho SAYA
44.	11080/21	Arslan v. Türkiye	19/02/2021	Bekir ARSLAN 1987Osmaniye Türk	Hanifi BAYRI
45.	11491/21	Menek v. Türkiye	09/02/2021	Fatih MENEK 1978Manisa Türk	Asım Burak GÜNEŞ
46.	12121/21	Şerifoğlu v. Türkiye	17/02/2021	Yusuf ŞERİFOĞLU 1977Kayseri Türk	Gökmen DÖNER
47.	12461/21	Özsarı v. Türkiye	25/02/2021	Hasan ÖZSARI 1980 KayseriTürk	Özcan AKINCI
48.	13753/21	Tekin v. Türkiye	26/02/2021	Fatih TEKİN 1987Van Türk	İdris ERÇETİN
49.	14138/21	Sarı v. Türkiye	22/01/2021	Serkan SARI 1984İstanbul Türk	Emre AKARYILDIZ
50.	15017/21	Özkaya v. Türkiye	11/03/2021	Mahmut Recai ÖZKAYA 1968Erzurum Türk	Harun IŞIK
51.	15981/21	Görgöz v. Türkiye	17/03/2021	Alperen GÖRGÖZ 1988Kahramanmaraş Türk	Halil KAÇAMAZ
52.	15903/21	Gürsu v. Türkiye	27/01/2021	Emrah GÜRSU 1988Elazığ Türk	Abdullah GÜRSU
53.	16221/21	Metin v. Türkiye	17/03/2021	Şenol METİN 1982Samsun Türk	Yakup GÖNEN
54.	16981/21	Işık v. Türkiye	12/03/2021	Numan IŞIK 1982Yozgat Türk	Ahmet Serdar GÜNEŞ
55.	17410/21	Aktepe v. Türkiye	19/03/2021	Mustafa AKTEPE 1993Erzurum Türk	Celal ZUNGULDAK
56.	17609/21	Akkaş v. Türkiye	26/03/2021	Musa Fatih AKKAŞ 1989Aksaray Türk	Fatih DÖNMEZ

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

57.	17681/21	Yorulmaz v. Türkiye	23/03/2021	Ozan YORULMAZ 1979Gaziantep Türk	Bülent AKBAY
58.	18089/21	Taştan v. Türkiye	22/03/2021	Adem TAŞTAN 1973Manisa Türk	Asım Burak GÜNEŞ
59.	18215/21	Öztemir v. Türkiye	23/03/2021	Ahmet ÖZTEMİR 1968Uşak Türk	Mehmet BAŞYİĞİT
60.	18323/21	Bulut v. Türkiye	26/03/2021	Erkan BULUT 1983Antalya Türk	Münip ERMİŞ
61.	18373/21	Sarıkaya v. Türkiye	05/04/2021	Fatih SARIKAYA 1985Kayseri Türk	Özcan AKINCI
62.	18522/21	Karcı v. Türkiye	22/03/2021	Hayrullah KARCI 1993Osmaniye Türk	Kadir ÖZTÜRK
63.	19013/21	Aydoğan v. Türkiye	29/03/2021	Erkan AYDOĞAN 1972Ankara Türk	Ebru ALTIOK
64.	19261/21	Menevşe v. Türkiye	02/04/2021	Emrah MENEVŞE 1981Malatya Türk	İsa KARGIN
65.	22170/21	Yeşildemir v. Türkiye	15/04/2021	Emrah YEŞİLDEMİR 1986Kayseri Türk	
66.	22415/21	Yılmaz v. Türkiye	21/04/2021	Muzaffer YILMAZ 1965İzmir Türk	Fatima Büşra KAFTAN
67.	22495/21	Yurttaş v. Türkiye	05/04/2021	Abdulkerim YURTTAŞ 1975Erzincan Türk	Bülent YÜMİN
68.	23097/21	Çalhan v. Türkiye	29/04/2021	Mert ÇALHAN 1994Denizli Türk	İsmail KAPLAN
69.	24015/21	Özdemir v. Türkiye	20/04/2021	Sabahattin ÖZDEMİR 1971Hatay Türk	Dudu ERTUNÇ
70.	24564/21	Sülü v. Türkiye	27/04/2021	Hüdaî SÜLÜ 1985Malatya Türk	İsa KARGIN
71.	26066/21	İlhan v. Türkiye	03/05/2021	Mustafa İLHAN 1985Manisa Türk	Gülsüm Y İ ĞİT ÖZ
72.	25844/21	Öztürk v. Türkiye	11/05/2021	Engin ÖZTÜRK 1975Antalya Türk	Ahmet KESKİN
73.	26085/21	Sözen v. Türkiye	12/05/2021	Yusuf SÖZEN 1979 Türk	Ekrem KAYA
74.	27927/21	Büyükgün v. Türkiye	26/04/2021	Kemal BÜYÜKERGÜN 1989Yozgat Türk	Serdar BALIK
75.	27988/21	Altuğ v. Türkiye	24/05/2021	Çağatay ALTUĞ 1975 Türk	Fatma KAYA
76.	28535/21	Avcı v. Türkiye	26/05/2021	Sami AVCI 1986 Türk	Naim UZUN

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

77.	28660/21	Bayrak v. Türkiye	24/05/2021	Kaya BAYRAK 1981Antalya Türk	Ali AKKURT
78.	28696/21	Çetinkaya v. Türkiye	01/06/2021	Emrah ÇETİNKAYA 1992İstanbul Türk	Muhammet Yusuf KULAKSIZ
79.	28783/21	Bekir v. Türkiye	31/05/2021	Bekir Fİ DAN 1990Kayseri Türk	Özcan AKINCI
80.	28876/21	Dayık v. Türkiye	28/05/2021	Mehmet DAYIK 1970İsparta Türk	
81.	29237/21	Okumuş v. Türkiye	25/05/2021	Ali OKUMUŞ 1977Eskişehir Türk	Zehra ARSLAN ALKAÇ
82.	29278/21	Erdoğan v. Türkiye	02/06/2021	Ahmet ERDOĞDU 1982Eskişehir Türk	Ersay YÜKSEL
83.	29668/21	Ortaç v. Türkiye	24/05/2021	Ahmet ORTAÇ 1985Hatay Türk	Dudu ERTUNÇ
84.	29678/21	Berber v. Türkiye	02/06/2021	Mehmet BERBER 1986Hatay Türk	Ahmet EROL
85.	30383/21	Erdoğan v. Türkiye	01/06/2021	Nazire ERDOĞDU 1986İzmir Türk	Ersay YÜKSEL
86.	30393/21	Ece v. Türkiye	21/05/2021	Mustafa ECE 1990İsparta Türk	Hacer Perihan DEMİREL
87.	30575/21	Yazıcı v. Türkiye	28/05/2021	Selamet YAZICI 1971Konya Türk	
88.	31954/21	Berber v. Türkiye	07/06/2021	Nuri BERBER 1984Uşak Türk	Müleyke ÇEVİK
89.	32039/21	Subaşı v. Türkiye	11/06/2021	Hesna Gülşah SUBAŞI 1987İstanbul Türk	Ömer SUBAŞI
90.	32300/21	Fakı v. Türkiye	09/06/2021	Hikmet FAKI 1981Orbe Türk	
91.	32453/21	Arı v. Türkiye	17/06/2021	Fatih ARI 1988Afyonkarahisar Türk	Tevfik KARTAL
92.	32599/21	Coşkun v. Türkiye	04/06/2021	Mustafa COŞKUN 1977Antalya Türk	İshak IŞIK
93.	33042/21	Yıldırım v. Türkiye	04/06/2021	Hakim YILDIRIM 1988 Türk	Ayşe KAYA
94.	34125/21	Ergüneş v. Türkiye	25/05/2021	Rüştü Harun ERGÜNEŞ 1977İzmir Türk	Zeynep CANBELDEK YURTÇİÇEK
95.	34752/21	Turgut v. Türkiye	18/06/2021	Recep TURGUT 1974Kırıkkale Türk	Dilara YILMAZ
96.	35375/21	Gonca v. Türkiye	25/06/2021	İbrahim GONCA 1988İstanbul Türk	Muhammed YILDIRIM

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

97.	35446/21	Sebahattin v. Türkiye	04/06/2021	Topal SEBAHATTİN 1980Ankara Türk	Adem KAPLAN
98.	35899/21	Bektaş v. Türkiye	05/07/2021	Yavuz BEKTAŞ 1989Kocaeli Türk	Hakan KAPLANKAYA
99.	35905/21	Çavuş v. Türkiye	02/07/2021	Harun ÇAVUŞ 1976Hatay Türk	Dudu ERTUNÇ
100.	35911/21	Aysin v. Türkiye	06/07/2021	Yusuf AYSİN 1969Kayseri Türk	Özcan AKINCI
101.	36092/21	Tozlu v. Türkiye	07/06/2021	Mustafa Ali TOZLU 1975Manisa Türk	Arife YÜKSEKDAĞ ALTUNAY
102.	38770/21	Dağdelen v. Türkiye	30/07/2021	Mehmet DAĞDELEN 1974Afyonkarahisar Türk	Hamdi YAKUT
103.	38775/21	Saraç v. Türkiye	29/07/2021	Sinan SARAÇ 1972Bartın Türk	Merve ALANBAY
104.	39420/21	Özırmak v. Türkiye	03/08/2021	Mehmet ÖZIRMAK 1984İzmir Türk	Gürkan ATABAY
105.	39759/21	Akdoğan v. Türkiye	07/07/2021	Ferhat AKDOĞAN 1981Eskişehir Türk	Ahmet Serdar GÜNEŞ
106.	40821/21	Bayraktar v. Türkiye	11/08/2021	Hasan BAYRAKTAR 1987Denizli Türk	
107.	41339/21	Bayrak v. Türkiye	11/08/2021	Meryem BAYRAK 1984 Türk	Tarık AVŞAR
108.	41351/21	Sözeri v. Türkiye	11/08/2021	Mehmet SÖZERİ 1989 Türk	Tarık AVŞAR
109.	46544/21	Koçdoğan v. Türkiye	17/09/2021	Doğukan KOÇDOĞAN 1990İstanbul Türk	Ömer YILDIRIM
110.	47394/21	Güven v. Türkiye	22/09/2021	Uğur Muharrem GÜVEN 1986Bilecek Türk	Nurullah YILDIRIM
111.	48296/21	Gümüş v. Türkiye	27/09/2021	Fatih GÜMÜŞ 1986Eskişehir Türk	Fatma HACIPAŞALIOĞLU
112.	48490/21	Özdel v. Türkiye	15/09/2021	Muharrem ÖZDEL 1986Ankara Türk	Serdar BALIK
113.	49867/21	Yıldız v. Türkiye	22/04/2021	Emrah YILDIZ 1985Manisa Türk	Arife YÜKSEKDAĞ ALTUNAY
114.	50649/21	Kurak v. Türkiye	21/09/2021	Nurevşan KURAK 1994Malatya Türk	Gülsüm EKİNCİ
115.	51705/21	Gökçenoğlu v. Türkiye	11/10/2021	Arif GÖKÇENOĞLU 1964İstanbul Türk	Kadir AKBAŞ
116.	52155/21	Aksu v. Türkiye	20/10/2021	Süleyman AKSU 1978Kayseri Türk	Lalenur ÇELİK

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

117.	52270/21	Uzun v. Türkiye	18/10/2021	Ali UZUN 1995Denizli Türk	Şahbanu ŞAHİN
118.	53022/21	Köklü v. Türkiye	15/10/2021	Soner KÖKLÜ 1977Giresun Türk	Dilara YILMAZ
119.	53183/21	Erbağcı v. Türkiye	15/10/2021	Selim ERBAĞCI 1981İstanbul Türk	Dilara YILMAZ
120.	55742/21	Kandemir v. Türkiye	15/11/2021	Hakan KANDEMİR 1985Afyonkarahisar Türk	Muhammed Sabit CAN
121.	56004/21	Tosun v. Türkiye	15/11/2021	Serkan TOSUN 1982Kırıkkale Türk	Ümmühan Rabianur ÖZKAN
122.	56784/21	Karataş v. Türkiye	19/11/2021	Güngör KARATAŞ 1972Kayseri Türk	Özcan AKINCI
123.	58141/21	Bilgiç v. Türkiye	26/11/2021	Fatih BİLGİÇ 1979Kayseri Türk	Özcan AKINCI
124.	58391/21	Yakut v. Türkiye	26/11/2021	Muhammed Fazıl YAKUT 1994Kayseri Türk	Zehra KARAKULAK BOZDAĞ
125.	60040/21	Gül v. Türkiye	24/11/2021	Cumali GÜL 1971Adana Türk	Sinan TUMLUKOLÇU
126.	60208/21	Okur v. Türkiye	01/12/2021	Nihat OKUR 1980Elazığ Türk	Mehmet Sıddık KARAGÖZ
127.	78/22	Bakır v. Türkiye	14/12/2021	İsmail BAKIR 1982Niğde Türk	Mustafa ÖZŞAHİN
128.	1259/22	Tanrıöver v. Türkiye	17/12/2021	Recep TANRIÖVER 1990İstanbul Türk	Kazım DEMİR
129.	1473/22	Daniş v. Türkiye	28/12/2021	Esin DANIŞ 1972Antalya Türk	Osman GÜMÜŞ
130.	2565/22	Demir v. Türkiye	30/12/2021	Muhammed DEMİR 1989Malatya Türk	Vedat KAPLAN
131.	3909/22	Altı v. Türkiye	09/12/2021	Yunus ALTİ 1992Manisa Türk	Ali ARSLAN
132.	3927/22	İlhan v. Türkiye	15/01/2022	Gülpembe İLHAN 1997Kocaeli Türk	Atıl KARADUMAN
133.	3985/22	Şihanoğlu v. Türkiye	06/01/2022	Hekim Cihan ŞİHANOĞLU 1980Van Türk	Lale KULA ÇELİK
134.	4370/22	Yıldırım Pehlivan / Türkiye	07/01/2022	Funda Fethiye YILDIRIM PEHLİVAN 1976Denizli Türk	Atilla ERTEKİN

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

135.	6394/22	Bilgin v. Türkiye	27/01/2022	Mehmet Mustafa BİLGİN 1971Hatay Türk	Dudu ERTUNÇ
136.	6791/22	Kızılgül v. Türkiye	27/01/2022	Bekir KIZILGÜL 1978Ankara Türk	Gülhis YÖRÜK
137.	6926/22	Kalyoncu v. Türkiye	10/12/2021	Kudret KALYONCU 1976 Türk	Dilara YILMAZ
138.	7028/22	Demirci v. Türkiye	30/12/2021	Recep DEMİRCİ 1990Kocaeli Türk	Burhan DEMİRCİ
139.	7164/22	Yılmaz v. Türkiye	10/12/2021	Halil İbrahim YILMAZ 1975İstanbul Türk	Dilara YILMAZ
140.	8786/22	Bayram v. Türkiye	03/02/2022	Şerif Ahmet BAYRAM 1966Samsun Türk	Nilgün ŞAHİN POYRAZ
141.	8937/22	Demirci v. Türkiye	09/02/2022	Hakkı DEMİRCİ 1971Karabük Türk	Nihal DEMİRCİ
142.	10866/22	Bulut v. Türkiye	22/02/2022	Emin BULUT 1971Kutahya Türk	Serdar ATILGAN
143.	11251/22	Yılmaz v. Türkiye	22/02/2022	Mustafa YILMAZ 1972Mersin Türk	Kadir ÖZTÜRK
144.	11487/22	Çetindağ v. Türkiye	23/02/2022	Zuhal ÇETİNDAG 1990Gebze Türk	Osman Fatih AKGÜL
145.	11792/22	Taş Cava v. Türkiye	25/02/2022	Merve TAŞ CAVA 1994İstanbul Türk	İbrahim AKSOY
146.	13526/22	Bahtiyar v. Türkiye	24/02/2022	Murat BAHTİYAR 1977Ankara Türk	Bülent AKBAY
147.	14286/22	Akbulut v. Türkiye	09/03/2022	Murat AKBULUT 1978Kütahya Türk	Muhammed ÇAPRAK
148.	16496/22	Demirbilek v. Türkiye	23/03/2022	Murat DEMİRBİLEK 1974Denizli Türk	Tarık AVŞAR
149.	16607/22	Ürek v. Türkiye	29/03/2022	Ramazan ÜREK 1986Antalya Türk	Muhammet DEMİREL
150.	16691/22	Avcı v. Türkiye	29/03/2022	Zeliha AVCI 1992Manisa Türk	Eyyüp SAĞIR
151.	16895/22	Karol v. Türkiye	18/03/2022	Ramazan KAROL 1983Manisa Türk	Betül Nur YÜKSEL
152.	17269/22	Turanlı v. Türkiye	16/03/2022	Sinan TURANLI 1974Manisa Türk	Asım Burak GÜNEŞ
153.	17609/22	Can v. Türkiye	21/03/2022	Bahadır CAN 1975Eskişehir Türk	Olca DÜNDAR
154.	17960/22	Çiçek v. Türkiye	29/03/2022	Müslüm ÇİÇEK 1975İstanbul Türk	Hacer ŞAHİN

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

155.	17974/22	Ünsal v. Türkiye	30/03/2022	Mehmet ÜNSAL 1979Samsun Türk	Ayşenur ÖZDEMİR
156.	18081/22	Erdem v. Türkiye	06/04/2022	Ahmet Turan ERDEM 1987Sivas Türk	Şeyma YÜRÜK
157.	18161/22	Levent v. Türkiye	05/04/2022	Ahmet LEVENT 1986Niğde Türk	Ersan CANSEVER
158.	18247/22	Üveyik v. Türkiye	29/03/2022	Zekeriya ÜVEYİK 1976Niğde Türk	Adem ÇEÇEN
159.	18861/22	Özköklü v. Türkiye	08/04/2022	Ramazan ÖZKÖKLÜ 1980Kocaeli Türk	Kadir ÖZTÜRK
160.	18984/22	Özcan v. Türkiye	11/04/2022	Musa ÖZCAN 1980 Türk	Tarık AVŞAR
161.	20060/22	Madanoğlu v. Türkiye	15/04/2022	Mehmet MADANOĞLU 1958İstanbul Türk	Salim DİNÇ
162.	20157/22	Yılmaz v. Türkiye	19/04/2022	Ahmet YILMAZ 1990Balıkesir Türk	Nurullah YILDIRIM
163.	20681/22	Danışmaz v. Türkiye	19/04/2022	Hüseyin DANIŞMAZ 1976Samsun Türk	Ekrem KAYA
164.	21157/22	Eğilmez v. Türkiye	18/04/2022	Selim Şakir EĞİLMEZ 1975İstanbul Türk	Erdem ALP
165.	21581/22	Ayan v. Türkiye	18/04/2022	Özer AYAN 1978Trabzon Türk	Yavuz YILDIZ
166.	21587/22	Ertaş v. Türkiye	18/04/2022	Nurefşan ERTAŞ 1995İstanbul Türk	Erdem ALP
167.	21796/22	Ergat v. Türkiye	30/04/2022	Maksut ERGAT 1974İzmir Türk	Eyyüp SAĞIR
168.	22923/22	Güleç v. Türkiye	25/04/2022	Mehmet GÜLEÇ 1987Hatay Türk	Bülent AKBAY
169.	22927/22	Akış v. Türkiye	22/04/2022	İbrahim Ethem AKIŞ 1979İzmir Türk	Hafize BENLİ
170.	23228/22	Karamustafaoğlu v. Türkiye	21/04/2022	Murat KARAMUSTAFAOĞLU 1986Trabzon Türk	Veysel MALKOÇ
171.	24294/22	Yılmaz v. Türkiye	20/04/2022	Salih YILMAZ 1969Düzce Türk	Özgür METİN
172.	24960/22	Sağlam v. Türkiye	09/05/2022	Mustafa SAĞLAM 1983Elazığ Türk	Mehmet Sıddık KARAGÖZ
173.	25870/22	Koç v. Türkiye	22/04/2022	Yaşar KOÇ 1974İstanbul Türk	Dilara YILMAZ
174.	25883/22	Karaman v. Türkiye	22/04/2022	Mustafa KARAMAN 1975İstanbul Türk	Dilara YILMAZ

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

175.	25889/22	Erdoğan v. Türkiye	22/04/2022	Aysun ERDOĞAN 1978İstanbul Türk	Dilara YILMAZ
176.	26334/22	Yavuz v. Türkiye	22/04/2022	Zeynep YAVUZ 1989İstanbul Türk	Dilara YILMAZ
177.	26341/22	Özcan v. Türkiye	22/04/2022	Naci ÖZCAN 1974İstanbul Türk	Dilara YILMAZ
178.	27235/22	Çam v. Türkiye	25/05/2022	Muhammet ÇAM 1988Kahramanmaraş Türk	Safiyye SABUNCU KARAKURT
179.	27363/22	Dinç v. Türkiye	27/05/2022	Ali Orhan DİNÇ 1966Kayseri Türk	Özcan AKINCI
180.	28038/22	Bilgin v. Türkiye	06/06/2022	İbrahim BİLGİN 1994Ankara Türk	Zeynep Büşra (YAVUZ) BİLGİN
181.	29639/22	Temel v. Türkiye	26/05/2022	Muhammed Zeki TEMEL 1978Hessen Türk	Fatih TOPAL
182.	30735/22	Gümüş v. Türkiye	01/06/2022	Ercan GÜMÜŞ 1974Elazığ Türk	Lale KULA ÇELİK
183.	31405/22	Yazğan v. Türkiye	20/06/2022	Mehmet YAZĞAN 1977Kayseri Türk	Özcan AKINCI
184.	31895/22	Öztopuz v. Türkiye	24/06/2022	Hakan ÖZTOPUZ 1974Sinop Türk	Uğur ALTUN
185.	33022/22	Doğan v. Türkiye	28/06/2022	Muhammed DOĞAN 1980Kayseri Türk	Özcan AKINCI
186.	33639/22	Çetin v. Türkiye	28/06/2022	Sinan ÇETİN 1974Kayseri Türk	Özcan AKINCI
187.	33993/22	Aslan v. Türkiye	28/06/2022	Mehmet ASLAN 1984Şanlıurfa Türk	Hatice ÖZ
188.	35582/22	Can v. Türkiye	06/07/2022	Şükrü CAN 1971İstanbul Türk	Büşra Nur KALE EKİNCİ
189.	37255/22	Tosuner v. Türkiye	03/06/2022	Ebru TOSUNER 1988Kayseri Türk	Ömer DELİGEZER
190.	37272/22	Çavga v. Türkiye	28/06/2022	Semiha ÇAVGA 1989Samsun Türk	Zeliha DERVİŞOĞLU
191.	37728/22	Aksoy v. Türkiye	25/07/2022	Emre AKSOY 1979Ankara Türk	Bülent Teoman ÖZKAN
192.	37772/22	Poyraz v. Türkiye	19/07/2022	Mustafa POYRAZ 1971Manisa Türk	Çağrı Seyfettin GÖKDEMİR
193.	38286/22	Oran v. Türkiye	08/07/2022	Ökkeş ORAN 1988Osmaniye Türk	Kadir ÖZTÜRK
194.	39114/22	Aslan v. Türkiye	22/07/2022	Emine Nur ASLAN 1992 Türk	Tahir EREN

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

195.	39518/22	Koç v. Türkiye	26/07/2022	Ali KOÇ 1979Bursa Türk	Tufan YILMAZ
196.	40675/22	Bulut v. Türkiye	25/07/2022	Cafer BULUT 1972Kahramanmaraş Türk	Fatma YILMAZ
197.	40707/22	Yiğit v. Türkiye	25/07/2022	İbrahim YİĞİT 1978Çorum Türk	Serdar BALIK
198.	41233/22	Aydın v. Türkiye	05/08/2022	Selim AYDIN 1973Aksaray Türk	Susam MERDAN
199.	41563/22	Topuz v. Türkiye	09/08/2022	Ayşegül TOPUZ 1990 Türk	Tarık AVŞAR
200.	41605/22	Obuz v. Türkiye	05/08/2022	Yunus Emre OBUZ 1992Çanakkale Türk	Murat YILMAZ
201.	41735/22	İslamoğlu v. Türkiye	09/08/2022	Abdullah İSLAMOĞLU 1982Denizli Türk	Tarık AVŞAR
202.	42917/22	Doğan v. Türkiye	12/08/2022	Melek DOĞAN 1977Mersin Türk	Erşan CANSEVEN
203.	43181/22	Ülger v. Türkiye	12/08/2022	Fatih ÜLGER 1984Kahramanmaraş Türk	Fatma YILMAZ
204.	43749/22	Seba v. Türkiye	31/08/2022	Rıdvan SEBA 1993İstanbul Türk	Yavuz KOLBOYU
205.	43777/22	Karaca v. Türkiye	31/08/2022	Kemal KARACA 1974Artvin Türk	Safiye YILMAZ
206.	43886/22	Delice v. Türkiye	29/08/2022	Ali DELİCE 1972İstanbul Türk	Coşkun KARADENİZ
207.	44753/22	Korkmaz v. Türkiye	05/09/2022	Esmâ KORKMAZ 1983Bönen Türk	İlyas KORKMAZ
208.	44934/22	Akyüz v. Türkiye	08/09/2022	Erol AKYÜZ 1981Diyarbakır Türk	Hamdullah ACAR
209.	45699/22	Dönmez v. Türkiye	21/09/2022	Numan DÖNMEZ 1974Adana Türk	Ali KIZILTEPE
210.	45912/22	Çetin v. Türkiye	23/09/2022	Süleyman ÇETİN 1988Bilecik Türk	Nurullah YILDIRIM
211.	46483/22	Altay v. Türkiye	22/09/2022	Ali ALTAY 1979Bilecik Türk	Nurullah YILDIRIM
212.	47426/22	Aktamış v. Türkiye	30/09/2022	Mehmet Akif AKTAMIŞ 1969Adana Türk	Mustafa Burak AKTAMIŞ
213.	47895/22	Yılmaz v. Türkiye	28/09/2022	Nihat YILMAZ 1973Bolu Türk	Fatma ÖZTÜRK

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

214.	48075/22	Erdoğan v. Türkiye	29/09/2022	Murat ERDOĞMUŞ 1973Bursa Türk	Ahmet Can DEMİRCİ
215.	48831/22	Arslan v. Türkiye	05/10/2022	Yasemin ARSLAN 1989Antalya Türk	Muhammet DEMİREL
216.	49106/22	Yağız v. Türkiye	07/10/2022	Reha YAĞIZ 1986Pliening Türk	Ali YILDIZ
217.	49269/22	Serter v. Türkiye	14/10/2022	Bilal SERTER 1981Niğde Türk	Özcan AKINCI
218.	49300/22	Karakulah v. Türkiye	14/10/2022	Cafer KARAKULAH 1971Kayseri Türk	Özcan AKINCI
219.	49547/22	Akar v. Türkiye	15/08/2022	Fatih AKAR 1979İstanbul Türk	Emre AKARYILDIZ
220.	50309/22	Gürpınar v. Türkiye	19/10/2022	Yakup GÜRPINAR 1983Edirne Türk	Burhan DEMİRCİ
221.	50314/22	İnci v. Türkiye	19/10/2022	İbrahim İNCİ 1973İstanbul Türk	Elmas YUNUS
222.	51110/22	Özmen v. Türkiye	24/10/2022	Münevver ÖZMEN 1979Antalya Türk	Zaliha VARLI
223.	51552/22	Akar v. Türkiye	18/10/2022	Mustafa AKAR 1971Erzincan Türk	Uzun MEHMET BURAK
224.	52302/22	Aslan v. Türkiye	02/11/2022	Alaattin ASLAN 1983Antalya Türk	Zaliha VARLI
225.	52528/22	Artun v. Türkiye	12/10/2022	Ramazan ARTUN 1973Kocaeli Türk	Murat YILMAZ
226.	54095/22	Özdemir v. Türkiye	16/11/2022	Özdemir ÖZDEMİR 1983 Türk	Tarık AVŞAR
227.	54679/22	Demircioğlu v. Türkiye	19/11/2022	Elif DEMİRCİOĞLU 1988Kastamonu Türk	Esra ACAR
228.	54816/22	Yüzden v. Türkiye	16/11/2022	Yusuf YÜZDEN 1982Bursa Türk	Adem DÜZGÜN
229.	54961/22	Turan v. Türkiye	17/11/2022	Hüseyin Alptuğ TURAN 1982Trabzon Türk	
230.	55590/22	Arslan v. Türkiye	30/11/2022	Hüseyin ARSLAN 1970Denizli Türk	Emin Bahadır ARSLAN
231.	195/23	Yılmaz v. Türkiye	13/12/2022	Ömür Zehra YILMAZ 1987Malatya Türk	İrfan YILMAZ
232.	2452/23	Güneş v. Türkiye	29/12/2022	Ahmet Yaşar GÜNEŞ 1977Bilecik Türk	Nurullah YILDIRIM
233.	3200/23	Güder v. Türkiye	29/12/2022	İeri GÜDER 1974Sakarya Türk	Bekir DÖNMEZ

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ- TÜRKİYE KARARI

234.	5169/23	Kızılateş v. Türkiye	30/12/2022	Cumhur KIZILATEŞ 1974Antalya Türk	Süeda KADIOĞLU
235.	8453/23	Danışmaz v. Türkiye	01/02/2023	Ramazan DANIŞMAZ 1972Samsun Türk	İnan UZUN
236.	8956/23	Gülseven v. Türkiye	08/02/2023	Fatih GÜLSEVEN 1979Denizli Türk	Hayrettin ARABACI
237.	12625/23	Uslu v. Türkiye	10/02/2023	Hasan USLU 1976Ankara Türk	Hasan TOK
238.	13515/23	Keyik v. Türkiye	09/03/2023	Ali İhsan KEYİK 1957Denizli Türk	Tarık AVŞAR
239.	21046/23	Gedikci v. Türkiye	10/05/2023	Süleyman GEDİKCİ 1976Konya Türk	Burhan DEMİRCİ